

РЕШЕНИЕ

№ 2995

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 03.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9020** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на Н. В. С., с адрес: [населено място], ул. „22-ри септември“, №7, ет. 3, ап. 4, чрез пълномощника и адв. Д. С., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221419004876-091-001/23.04.2020 г., издаден от Г. М. В.-Н. – орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х. – ръководител на ревизията, изменен и потвърден с Решение № 1144 от 22.07.2020г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“, с който на задълженото лице са определени задължения по ЗДДФЛ общо в размер на 38 022, 96 лв. главница за период 2013г. - 2017г., ведно със съответните лихви за забава.

В жалбата се прави оплакване, че издаденият ревизионен акт, в частта потвърден с Решение № 1144 от 22.07.2020г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“, е неправилен поради противоречие на материалния закон, съществени нарушения на административно производствените правила и необоснован на доказателствата по преписката. Излагат се аргументи в подкрепа на оплакванията. Прави се възражение за изтекла погасителна давност. На основание изложеното се иска от съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в потвърдената му част. Претендира се присъждане на направените по делото разноски съобразно представен списък. По делото с молба от пълномощника на

жалбоподателката са постъпили и писмени бележки по делото.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. К. оспорва жалбата, като неоснователна.

Административен съд - София град, в настоящия състав, след като обсъди фактите по делото и закона, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на заповед за възлагане на ревизия №Р-22221419004876-020-001/25.07.2019 г., връчена на 02.09.2019 г. лично, изменена със Заповед №Р22221419004876-020-002/28.11.2019 г., издадени от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /оправомощена със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. г. на директора на ТД на НАП С./, с която е възложено извършването на ревизия на жалбоподателката за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221419004876-092-001/19.02.2020 г., срещу който на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение, независимо че с уведомление №Р-22221419004876-РУС-001/05.03.2020 г. срокът за подаване на такова е бил удължен по молба на задълженото лице.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221419004876-091-001/23.04.2020 г., издаден от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х., на длъжност старши инспектор по приходите – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на 10.06.2020 г. по електронен път на адрес: [електронна поща].

С Протокол №Р-22221419004876-П.-001/18.10.2019 г. са приобщени доказателствата, събрани при извършена на жалбоподателката проверка за съпоставка на имуществото и доходите на физическото лице, документирана с Протокол №ПФ-22221418000551-073-001/29.03.2019 г. При проверката са събрани данни относно: размера на доходите; разходите за издръжка и живот; извършени пътувания в чужбина; вземания и задължения от и към трети лица; придобито и притежавано, движимо и недвижимо имущество, ценности; притежавани банкови сметки и парични средства в брой, наличности и разполагаема сума в началото на ревизирания период и т.н. Събраните доказателства, в това число отговори от търговски банки в страната, застрахователни дружества, доставчиците на комунални услуги, МВР, отдел „Пътна

полиция, Агенция по вписвания и др. описани в протокол от извършената проверка.

В хода на ревизията на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221419004876-040001 от 16.08.2019 г. Представени са документи с вх.№ 59-00-1022/30.09.2019 г., които не са били представени при проверката.

На лицето е изготвено Уведомление на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22221419004876-113-001 /18.08.2019 г., връчено на 02.09.2019 г., с което е уведомено, че данъчната основа на задълженията му ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като му е предоставена възможност в 14-дневен срок да представи доказателства и да вземе становище.

В хода на извършената проверка за съпоставка на имуществото и доходите за периода 2013 – 2017 г. е изготвена покана №ПФ-22221418000551-999-001/06.03.2019 г. за подаване на декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за периодите от 2014 г. до 2017 г. във връзка с получени доходи от наем, които не са декларирани от жалбоподателката. Задълженото лице е декларирало доходите от наем с подадени декларации от 08.03.2019 г., описани в Протокол №ПФ-22221418000551-073-001/29.03.2019 г., приобщен към доказателствата, събрани в хода на ревизионното производство.

При ревизията е установено, че жалбоподателката С. живее на съпругески начала с Е. А. Т. и е майка на две непълнолетни деца, родени през 2014 г. и 2015 г.

Констатирано е, че същата е получила доходи по трудови правоотношения с работодател [фирма] в размер на: за 2013 г. – 1 216,86 лв.; за 2014 г. – 1 763,78 лв.; за 2016 г. – 2 039,41лв.; и за 2017 г. – 3 931.85 лв.Както и, че жалбоподателката е получила доходи от наем на недвижимо имущество, недекларирани надлежно през съответните периоди, както следва: за 2014 г. – в размер на 5 724,00 лв.; за 2015 г. – в размер на 531,00 лв.; за 2016 г. – в размер на 6 372,00 лв. и за 2017 г. –в размер на 6372,00 лв.

Получавала е и социални помощи и обезщетения за отглеждане на дете, както следва: за 2014 г. – 3 200,00 лв.; за 2015 г. – 8 037,25 лв.; за 2016 г. – 4 514,05 лв. и за 2017 г. –1 099,24 лв.

Установено е, че същата е извършила захранване на банкови сметки в [фирма] и [фирма] с парични средства в общ размер на 363 708,32лв., както следва: за 2013 г. – в размер на 130 408,50 лв.; за 2014 г. –в размер на 168 594,04 лв.; за 2015 г. –в размер на 3 690,00 лв.; за 2016 г. – в размер на 38 256,70 лв. и за 2017 г. – в размер на 22 759,08 лв.Съпоставяйки ги с получените от лицето доходи в общ размер на 44 801,44 лв. /включително и недекларираните своевременно доходи от наем/, органите по приходите са стигнали до извод за наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, а именно, че са налице данни за укрити приходи или доходи и декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за

посочения период.

Внесените за захранване на банковите сметки парични средства с неизяснен и недоказан произход са квалифицирани от ревизиращите като доходи от други източници, като при извършената съпоставка на доходите и имущество са включени в приходната част и са приети за разполагаеми за целите на направения анализ на имущественото и финансово състояние на жалбоподателката.

Отделно от това, при извършената съпоставка на получените доходи и придобитото имущество, обективизирана в изготвените таблици на стр. 4 – 17 от РД, за 2017 г. е установено превишение на разходите и придобитото имущество над доходите в размер на 28 251,21 лв.

В резултат на това и на основание чл.122, ал.4 във връзка с чл.122, ал.2 от ДОПК са формирани данъчни основи за облагане с данък върху доходите по години, както следва:

- за 2013 г. – 131 760,57 лв., в т.ч. 1 352,07 лв. годишна данъчна основа на доходите по трудови правоотношения и други облагаеми доходи в размер на 130 408,50 лв., представляващи стойността на направените от ревизираното лице захранвания на притежаваните от него банкови сметки с парични средства с недоказан произход;

- за 2014 г. – 176 277,79 лв., в т.ч. 1 959,75 лв. годишна данъчна основа на доходите по трудови правоотношения, недекларирани доходи от наем на недвижимо имущество в размер на 5 724,00 лв. и други облагаеми доходи в размер на 168 594,04 лв., представляващи стойността на направените от ревизираното лице захранвания на притежаваните от него банкови сметки с парични средства с недоказан произход;

- за 2015 г. – 4 491,00 лв., в т.ч. недекларирани доходи от наем на недвижимо имущество в размер на 531,00 лв. и други облагаеми доходи в размер на 3 960,00 лв., представляващи стойността на направените от ревизираното лице захранвания на притежаваните от него банкови сметки с парични средства с недоказан произход;

- за 2016 г. – 46 894,71 лв., в т.ч. 2 266,01 лв. годишна данъчна основа на доходите по трудови правоотношения, недекларирани доходи от наем на недвижимо имущество в размер на 6 372,00 лв. и други облагаеми доходи в размер на 38 256,70 лв., представляващи стойността на направените от ревизираното лице захранвания на притежаваните от него банкови сметки с парични средства с недоказан произход;

- за 2017 г. – 61 750,99 лв., в т.ч. 4 368,70 лв. годишна данъчна основа на доходите по трудови правоотношения, недекларирани доходи от наем на недвижимо имущество в размер на 6 372,00 лв., други облагаеми доходи в размер на 22 759,08 лв., представляващи стойността на направените от ревизираното лице захранвания на притежаваните от него банкови сметки с парични средства с недоказан произход и превишението на направените разходи над получените доходи в размер на 28 251,21 лв.

С оглед установените данъчни основи по години и при съобразяване с декларираните

доходи и внесените за тях данъци от лицето, органите по приходите са установили допълнителните задължения за данък върху доходите в общ размер на 39 022,96 лв. и са начислили лихви за забава в общ размер на 18 889,87 лв.

Жалбоподателката е оспорвала ревизионния акт като незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран, издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила и принципи на данъчни процес. Зам. директора на Дирекция „ОДОП“ е приел жалбата за частично основателна, като определената с ревизионния акт данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г. е приел, че следва да се измени от 131 760,57 лв. на 121 760,57 лв., респективно установеното задължение за данък върху доходите да се измени от 13 040,86 лв. на 12 040,86 лв. /при съобразяване с декларирания внесен данък върху доходите от трудови правоотношения/, ведно със съответните лихви. С оглед на това и с Решение № 1144 от 22.07.2020г. е изменил Ревизионен акт №Р-22221419004876-091-001/23.04.2020 г., издаден от Г. М. В.-Н. – орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х. – ръководител на ревизията, в оспорената част като установеното с РА задължения за данък върху доходите за 2013 г. в размер на 13 040,86 лв. е изменено на 12 040,86 лв., ведно със съответните лихви и потвърдил РА, в останалата оспорена част.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК. Ревизионният акт е издаден и в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК.

При извършената служебна проверка от съда не се установява допускане на нарушение на административно-производствените правила при издаване на ревизионния акт. Поради това следва да бъде прието, че издаденият ревизионен акт е правно валиден и поражда правно действие.

Неоснователни възраженията на жалбоподателката за допуснати от ревизиращите съществени процесуални нарушения. При установяване наличието на което и да е от обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 1-8 от ДОПК, ревизиращият екип е компетентен да вземе решение за преминаване на ревизионното производство по реда на чл. 122-124 от ДОПК. В процесния случай, въз основа на събраните при две проверки /за установяване на факти и обстоятелства и за съответствие на доходите и имуществото/ документи е констатирано явно и съществено несъответствие между получени от лицето приходи и имущественото и финансовото му състояние – обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК. Събраните при проверката, документирана с Протокол №ПФ-22221418000551-073-001/29.03.2019 г., доказателства са присъединени към доказателствения материал, събран в хода на настоящото ревизионно производство. На лицето е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, в отговор на което то не е ангажирало изисканите му доказателства. Издателите на ревизионния акт правилно са преценили, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, а именно индикации за укрити приходи, несъответствие на декларираните и/или получените приходи, с имущественото и финансовото състояние

за ревизираните периоди, поради което са преминали към определяне на данъчната основа за облагане с данък върху доходите по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК.

Ревизията законосъобразно е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК, спазена е и процедурата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК и на ревизираното лице е връчено уведомление, като е предоставен посочения в закона срок за взимане на становище и за представяне на доказателства, които пред РО не са представени.

При установено несъответствие между декларираните и/или получени доходи и имущественото и финансово състояние на ревизираното лице, е налице предпоставка за преминаване на ревизията по особения ред на чл. 122 от ДОПК, когато несъответствието е съществено по размер. Аргументи за това са предвидени в чл. 123, ал. 1 от ДОПК, съгласно която в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато:

1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него;
2. направените разходи от лицето явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

В случая констатираните от ревизиращите стойност на имуществото и направените разходи значително превишават размера на декларираните от жалбоподателката доходи. За 2013 г. и 2014 г. жалбоподателката е захранила банковите си сметки с общо 299 002,54 лв., които са с недоказан произход, предвид факта, че е получила възнаграждение по трудови правоотношение в общ размер на 2 980,64 лв., недеklarирани доходи от наем в размер на 6 255,00 лв. и социални обезщетения в размер на 3 200,00 лв. В края на 2013 г. е видно увеличение на средствата по банковите сметки от 7 976,90 лв. на 101 177,28 лв., а през 2014 г. са придобити недвижими имоти на обща стойност 187 640,00 лв., платени по банков път, тоест налице е значително нарастване на имуществото, което явно не съответства на получените и декларираните доходи.

Органите по приходите са приели, че захранването на банковите сметки на лицето със суми в размер на над 344 000,00 лв. с недоказан произход е индикация за получени, но недеklarирани други облагаеми доходи, които са включени при определяне на данъчните основи за облагане с данък върху доходите. Действително независимо от това дали тяхното отразяване в изготвените в таблична форма съпоставка на приходите и разходите като постъпления е най - издържано, то те са приети за разполагаеми от жалбоподателката при последващите изчисления. Ако не бяха квалифицирани като облагаеми доходи, то не би следвало да намерят отражение в изготвените таблици за съпоставка на получените доходи и направените разходи и придобитото имущество, което би довело до формиране на недостиг на парични средства, в идентичен размер, защото, както и обосновано е посочено в решението, налице е нарастване на имущественото състояние на жалбоподателката,

некореспондиращо с декларираните доходи и установени източници на финансиране. За 2017 г. е налице и недостиг на парични средства, както правилно е било констатирано, независимо от включването в изчисления на недекларираните други облагаеми доходи с неизяснен произход.

Отчетено е било, че ангажираните в хода на ревизионното производство доказателства биха могли да обосноват наличието на парични средства в брой към началото на първия ревизиран период – 01.01.2013 г., в размер не по-голям от 10 000,00 лв. Обаче, неоснователно и неподкрепено с доказателства е възражението за „транзитно“ преминаване на парични средства в особено големи размери и с недоказан произход през банковите сметки на жалбоподателката. На първо място, няма нито житейска, нито стопанска логика в твърдението, че чрез преминаването на едни парични средства през няколко банкови сметки /вместо захранването на конкретна сметка на определено дружество/ се спестяват разходи и банкови комисионни. Правилно е отчетено, че с по-голямата част от паричните средства, с които са захранени банковите сметки на жалбоподателката през 2013 г. и 2014 г., е извършено плащане по банков път закупените през 2014 г. недвижими имоти, тоест парите не са преминавали транзитно към сметка на дружеството [фирма]. Подробно са описани изходящите парични потоци от банковите сметки, когато са предоставяне суми на посоченото дружество /заеми, захранване на сметка/, като са надлежно отразен в разходната част на извършената съпоставка на доходите и разходите и имуществото на ревизираното лице.

Съдът не кредитира представените в хода на съдебното производство от жалбоподателката договори за заем и 1 бр. разписка, същите следва да съществуват към момента на проверката, но не са били представени в хода на ревизията. Още повече, последните са частни документи, за които не може така представени в производството на този етап да се установи дали са с достоверна дата. Липсват доказателства за реално предоставени суми, платежни, банкови извлечения и др., както и доказателства за тяхното възстановяване, изляло или от части, такива документи липсват. Вярността им може да се преценява само ако са налице и други доказателства, които да ги удостоверяват, но по делото такива не са представени. Не се установява и посочения заемодател да разполага с такива суми, които да предостави в

заем на жалбоподателката и то за такъв период. Последното изцяло се опровергава от данните от НСИ, ведно с подадените пред НАП годишни данъчни декларации от същото лице. Следователно не се оборват направените констатации от органа по приходите за недостиг на парични средства през ревизираните периоди. Не е изтекла и предвидената за този вид задължения погасителна давност. Направените оплаквания са неоснователни. Настоящата инстанция споделя напълно аргументите на решаващия орган, поради което и жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. В. С., с адрес: [населено място], ул. „22-ри септември“, №7, ет. 3, ап. 4, чрез пълномощника и адв. Д. С., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221419004876-091-001/23.04.2020 г., издаден от Г. М. В.-Н. – орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х. – ръководител на ревизията, изменен и потвърден с Решение № 1144 от 22.07.2020г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“, с който на задълженото лице са определени задължения по ЗДДФЛ общо в размер на 38 022, 96 лв. главница за период 2013г. - 2017г., ведно със съответните лихви за забава в размер на 18 889, 87лв.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: